

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET FÖRORDNING nr 7/2012

Datum 25.4.2012
Dnr 946/14/2012

Ikraftträdande och giltighetstid

9.5.2012 - tills vidare

Bemyndigande

22 § 2 mom. i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011)

Motsvarande EU-rättsakter

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG (32009L0309); EUT nr L 309, 24.11.2009, s. 71

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om de allmänna principerna för integrerat växtskydd

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom. i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011):

1 §
Tillämpningsområde

De allmänna principerna för integrerat växtskydd som avses i 4 § i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011) fastställs i bilagan.

2 §
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 9 maj 2012

Helsingfors den 25 april 2012

Jord- och skogsbruksminister

Jari Koskinen

Jordbruksöverinspektör

Tove Jern

Denna publikation fås från jord- och skogsbruksministeriets registreringskontor

Besöksadress
Mariégatan 23
00170 HELSINGFORS

Postadress
PB 30
00023 STATSRÅDET

Telefon
09-160 52313

Bilaga

De allmänna principerna för integrerat växtskydd

1. Odlingstekniska alternativ för att föregripande bekämpa och hålla tillbaka skadegörare

Vid växtproduktionen ska en så mångsidig växtföljd som möjligt tillämpas.

Vid odling ska en lämplig odlingsteknik användas, såsom till exempel en falsk såbädd som är avpassad för ifrågavarande kulturväxt, lämpliga tidpunkter för plantering eller sådd och lämplig planttäthet eller såtäthet, eventuell insådd, reducerad jordbearbetning, gallring eller direktsådd.

I mån av möjlighet ska arter som är resistent mot skadegörare samt certifierat utsäde och plantmaterial användas.

Till en balanserad växtproduktion hör också nödvändig gödsling, kalkning, bevattning och dränering.

Spridningen av skadegörare ska förhindras genom en god odlingshygien såsom regelbunden rengöring av maskiner och utrustning.

Genom lämpliga växtskyddsåtgärder skyddas viktiga nyttoorganismer såsom skadegörarnas naturliga fiender och deras förekomst störs. Med lämpliga växtskyddsåtgärder avses till exempel användning av skyddsområden inom odlings- och grönområden eller utanför dem.

2. Övervakning av skadegörare

Förekomsten av skadegörare ska övervakas genom lämpliga metoder och medel. Övervakningen kan bestå av fältobservationer, användning av existerande system för varning, prognos och tidig diagnos och användning av rådgivare.

3. Beslut om växtskyddsåtgärd

På basis av övervakningen/observationen av skadegörare ska det beslutas om huruvida växtskyddsåtgärder ska vidtas, vilken åtgärd som ska vidtas och när den ska vidtas. I mån av möjlighet används tröskelvärden för bekämpning av skadegörare, det vill säga information om hur stort antalet skadegörare ska vara innan det är ekonomiskt lönsamt att bekämpa dem, som hjälpmedel vid beslutsfattandet.

4. Andra än kemiska växtskyddsmetoder

Om skadegörare kan bekämpas på ett tillfredsställande sätt genom att använda biologiska, fysikaliska, mekaniska eller icke-kemiska metoder, ska de användas före kemiska metoder.

5. Begränsning av användningen av växtskyddsmedel och andra bekämpningsåtgärder samt förhindrande av resistens

Växtskyddsmedel och andra bekämpningsåtgärder används endast då det är nödvändigt. Växtskyddsmedlet ska väljas så att det passar objektet så bra som möjligt. I mån av möjlighet väljs ett sådant växtskyddsmedel som har minst skadliga effekter på människors hälsa, icke-målorganismer och miljön. Användningen av växtskyddsmedel begränsas genom en minskad spridningsfrekvens eller genom att endast en del av växtbeståndet behandlas eller genom att under gynnsamma förhållanden använda de lägsta rekommenderade mängderna av växtskyddsmedel. Då användningen av växtskyddsmedel begränsas beaktas att den risk som skadegörarna orsakar växtligheten är acceptabel och att resistens, det vill säga stammar som har motståndskraft mot växtskyddsmedel, inte utvecklas.

För att preparaten inte ska förlora sin verkan används växtskyddsmedel med olika verksamma ämnen för att förhindra utveckling av resistens.

6. Undersökning av resultaten av växtskyddsåtgärder

Grunden för planering av växtskydd är kunskap om odlingshistoria och information som fåtts från övervakningen av skadegörare från tidigare år. Som stöd för planeringen används bokföringen, där uppgifter om användningen av växtskyddsmedel och förekomsten av skadegörare dokumenteras. På basis av bokföringen ska man kunna undersöka hur väl de genomförda växtskyddsåtgärderna lyckats.